

тически спектър, а проф. Стефанов изповядва марксистическата идеология. Това е друг забележителен факт от онова време и пример и за нашите съвременници за политическа толерантност и истинско демократично отношение и поведение между учените. И до днес проф. Цонев изпитва признателност и дълбоко уважение към двамата професори. Към проф. Мишайков - за това, че го е въвел, по собствения му израз, в “обетованата земя” на науката статистика и че е разкрил пред него красотата на тази наука, а към проф. Ив. Стефанов - за това, че го е приел за свой асистент и че неизменно го е подкрепял с цената на неприятности по “политическа линия”, които тази подкрепа му е създавала.

Десет години по-късно (през 1954 г.) той е избран за доцент, а през 1964 г. - за професор по статистика. От 1940 г. работи като преподавател най-напред в катедрата по статистика в Софийския университет, а по-късно в катедрата “Статистика” в Икономическия институт “К. Маркс” (сега УНСС). Напуска работата си на университетски преподавател през 1977 г., без да се е пенсионира - подава си оставката поради политическото му оклеветяване и сблъсък с тогавашното ръководство на института. Ще си позволя тук да кажа още нещо, показателно за чувството на човешко достойнство на юбиляра. На настойчивите молби на колегите от катедрата да не си подава оставката и да не напуска института, защото от него имат нужда и науката, и студентите, и колегите, той остана непреклонен. И напусна решително въпреки голямата си любов и всеотдайност към професията. Разказвам този епизод само за да знаят младите и бъдещите статистици трънливите пътища, по които са вървели нашите учители по статистика. За щастие, тези мъчителни събития не убиха любовта на проф. Цонев към науката, не можаха да спрат изследователската му научна активност, нито научната помощ, която той никога не отказваше на колегите.

Като университетски преподавател проф. Цонев е подготвил и чел самостоятелни академични курсове по редица статистически дисциплини. Измежду тях ще спомена: статистика на капиталното строителство, земеделска статистика (включително за агрономи), икономическа статистика (четена пред всички икономически специалности в тогавашния Икономически институт), вариационна статистика за биолози към Софийския университет и др. Един от най-значимите сред тях е курсът “Проектиране на извадковите изследвания”, който чете пред студентите статистици. На подготовката на този курс той посвещава много време. И е имало защо! През 1958 г. излиза учебникът му “Основи на репрезентативното изучаване”. Това е не само първият български основен курс по тази материя, но и последният засега. Отдавна вече учебникът се е превърнал в класика. И въпреки че от 30 години проф. Цонев лично не чете този курс, той си остава настолна